

[Finansministeren.]

af hensyn til sagligheden været rimeligt, at man nu havde givet sig tid til at overveje på baggrund af de undersøgelser, der har fundet sted, om ikke det ville være muligt at fremsætte et forslag, der var mere rimeligt og mere hensigtsmæssigt. Der vil være adskillige af dem, der omfattes af forslaget, der vil blive beskattet af en indtægt, de har haft én gang. Der er vel også grund til at nævne, at hele nulindtægtsproblemet jo overhovedet ikke løses med denne lovgivning. Hvis jeg husker ret fra betænkningen, så ligger der en undersøgelse, der viser, at det er kun en brøkdel af dem, der har indtægter under privatforbruget eller nulindtægter, om man vil bruge det udtryk, som rammes, og som har afskrivningsregler.

Der er altså ikke hermed skabt baggrund for en løsning af det faktiske problem . . .

Formanden:

Mere ro, specielt i sidegangen.

Finansministeren (Anders Andersen):

Ja, det tyder på, at der ikke er megen interesse for forslaget, så af den grund kunne man i og for sig godt tage det tilbage. Jeg ville i alle tilfælde hilse det med tilfredshed, hvis det fandt sted, for så var der da i hvert fald tid til at foretage en fornuftig og saglig overvejelse af det. Jeg beklager i og for sig, at man her på trods af sagkundskaben gennemfører et lovforslag alene på baggrund af den agitation, der har været ført. Det er i og for sig ikke rimeligt for folketingets arbejde. Det er heller ikke rimeligt for den administration, som skal administrere de love, der gennemføres.

Jeg kunne naturligvis have haft lyst til at sige mange ting i den forbindelse, men jeg har på fornemmelsen, at som dagen er forløbet og debatterne har været, så er interessen for at høre en masse argumenter om dette spørgsmål vel stærkt aftagende.

Jeg vil henstille, at man stemmer imod det kommunistiske ændringsforslag, og med hensyn til de ændringsforslag, som flertallet har stillet, og som er en forbedring, vil vi undlade at stemme, ligesom vi vil undlade at stemme ved lovforslagets endelige vedtagelse. Der ligger altså ikke heri en total afvisning af problemet, men der ligger en afvisning af et forslag, der ikke er færdiggjort,

og som ganske afgørende nødvendigvis må tages op også i det kommende folketingsår.

Grünbaum (S):

Finansministeren sagde, at dette forslag her til tredjebehandling var blevet udarbejdet på trods af sagkundskaben. Det kan der være noget om, for det udvalg af tre nul-vismænd, som har lavet dette, jeg vil ikke sige bestilte arbejde, men noget i den retning, blev jo, efter at finansministeren i månedsvi ikke selv havde interesseret sig for det forslag, der lå i folketinget, nedsat i sidste øjeblik, fordi man ville forhindre dette her i at blive gennemført. Men vi var alligevel så venlige — det er vi næsten altid — at vi sagde: ja men all right, så venter vi på den betænkning, der kommer fra udvalget, og det har vi gjort, og vi har taget vidtgående hensyn til den. Men der er en ting, jeg gerne vil have sagt her tydeligt og klart, nemlig at vi har sagkundskaben, for at sagkundskaben kan give os de midler i hænde, som vi skal have, når lovgivningsmagten, dvs. folketinget, ønsker, at der skal gennemføres visse principper i vor lovgivning, og det er det, befolkningen ønsker, og det er det, der er givet udtryk for her. Man ønsker ikke længere, at visse gunstige regler, visse begunstigelser i vores skattelovgivning, skal kunne misbruges. Vi vil gerne være med til at støtte det produktive, det dygtige erhvervsliv, det har jeg talt om mange gange og vil fortsat gøre det, men vi vil altså ikke fortsat være med til, at folk kan bruge vores gunstige skatteregler til at bringe deres indkomster ned i nærheden af nul og ned under privatforbruget; derfor har vi sagt, at vi ikke vil tillade afskrivninger, der bringer indtægten ned under privatforbruget. Det er klart, at det er ikke nogen let opgave at løse, det ved vi godt, men der ligger nemlig en god tanke i det.

Det er jo befolkningen, der har ret, når den siger til os herinde i folketinget, at det kan ikke være rimeligt, at f. eks. en hr. Lönborg i fjernsynet, ligesom hr. Glistrup gjorde det for sit vedkommende i sin tid, kan fortælle den undrende befolkning om, hvordan han kan bringe sin indtægt ned på nul på grund af store skibsforskrivninger. Så er det helt rimeligt, at befolkningen reagerer, og så er det også rimeligt, at vi herinde i folketinget siger til eksperterne: ja men så må vi